

Ρασοφορία νέων Μοναχών στην Μονή Ταξιαρχών Πηλίου

/ [Ιερές Μονές](#)

Στην Ιερά [Μονή Παμεγγίστων Ταξιαρχών](#) χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος [κ. Ιγνάτιος](#), εχθές, Πέμπτη 12 Δεκεμβρίου 2024. Κατά την διάρκεια του Εσπερινού, τέλεσε την Ρασοφορία των δύο Μοναχών Μαρίνας (κατά κόσμον Χριστίνα Αθανασίου με καταγωγή από τη Θήβα, 30 ετών, Πτυχιούχος Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Παν/μίου Αθηνών) και Εφραιμίας (κατά κόσμον Κωνσταντίνας Λίτσας, με καταγωγή από το Βόλο, 23 ετών, Φοιτήτρια του Παιδαγωγικού Τμήματος Προσχολικής Εκπαιδύσεως Παν/μίου Θεσσαλίας), παρουσία του Ηγουμένου της Ιεράς, Μεγίστης

Μονής Βατοπαιδίου, Αρχιμ. Εφραίμ, και πολλών Κληρικών.

Παρέστησαν αντιπροσωπίες Ιερών Μονών, η Αντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας & Βορείων Σποράδων κ. Άννα - Μαρία Παπαδημητρίου και πλήθος προσκυνητών.

Στην ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε: «Προσεγγίζοντας τη μεγάλη εορτή της Γεννήσεως του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, σήμερα ζούμε μια διπλή χαρά, καθώς δύο νέες αδελφές προστίθενται στην ευλογημένη αυτή αδελφότητα. Οι δύο αυτές νέες, αφού ολοκλήρωσαν την περίοδο δοκιμασίας, εισέρχονται με αυτή την ακολουθία στον μοναστικό βίο, αφιερώνοντας το υπόλοιπο της ζωής τους στον Χριστό. Η τοπική μας Εκκλησία χαίρεται βαθύτατα, καθώς κάθε αφιέρωση στον μοναχισμό και στην Εκκλησία δεν είναι ένα ατομικό κατόρθωμα, αλλά μια προσφορά στο Σώμα του Χριστού. Μέσα από αυτή την προσφορά αναδεικνύονται πρωταγωνιστές της πίστης, Ολυμπιονίκες της πνευματικής ζωής, οι οποίοι ξεχωρίζουν για την ταπείνωση, την απλότητα, την ευλάβεια και την απόλυτη αφοσίωσή τους στη ζωή της προσευχής, της καθαρότητας, της υπακοής και της κοινοβιακής ζωής.»

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε επίσης ότι «Τα μοναστήρια αποτελούν ζωντανή ένδειξη της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος, σε μια Εκκλησία που αγωνίζεται να φέρει το μήνυμα του Ευαγγελίου στον σύγχρονο κόσμο. Παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η κοινωνία, στιγμές σαν τη σημερινή είναι ευκαιρίες δοξολογίας του Θεού, καθώς δείχνουν ότι ο Χριστός συνεχίζει να μιλά στις ψυχές των ανθρώπων.»

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στους Αγίους των οποίων τα ονόματα έλαβαν οι νέες μοναχές. Η Αγία Μεγαλομάρτυς Μαρίνα «μαρτύρησε, χύνοντας το αίμα της, επειδή δεν αρνήθηκε το όνομα του Χριστού. Οι Μάρτυρες της Εκκλησίας μας, θεμελίωσαν με το αίμα τους, την πίστη μας, γιατί πίστεψαν στην Ανάσταση του Χριστού, Είναι οι θεμελιωτές της Εκκλησίας μας μέχρι και σήμερα μετά τους Αποστόλους,» επίσης, μίλησε για τον Όσιο Εφραίμ τον Κατουνακιώτη, ο οποίος «έφτασε στα ύψη της αγιότητας, ζώντας μέσα στο Θείο Φως, γνωρίζοντας τι σημαίνει κοινωνία ζωντανού Θεού. Έτσι λοιπόν, οι αδελφές πλέον Μαρίνα και Εφραιμία θα θυμίζουν σε όλους μας τι σημαίνει η αφιέρωση στη σύγχρονη εποχή».

Ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη συγκίνηση του και ευχαρίστησε τη **Γερόντισσα Νικοδήμη**, υπογραμμίζοντας ότι το όνομα της μοναχής Μαρίνας παραπέμπει σε αυτόν που υπήρξε «ο παππούς των μοναστηριών», τον φυσικό μου πατέρα δηλ. π. Μαρίνο, ο οποίος με έμαθε να αγαπώ υπερβολικά τα μοναστήρια, καθώς και ο ίδιος τα αγαπούσε ιδιαίτερα δείχνοντας την αγάπη του σε πολλές μονές της Ελλάδος, λειτουργώντας κυρίως, κάτι που και εμένα με ενέπνευσε στην ζωή μου ως Επίσκοπο, προσπαθώντας αυτά τα 26 χρόνια της διακονίας μου να είμαι Πατέρας των Μονών και όχι αυστηρός κριτής και ελεγκτής.» Το όνομα της αδερφής Εφραιμίας παραπέμπει σε αυτόν ο οποίος ανέλαβε την πνευματική καθοδήγηση της Αδελφότητας, μετά την εκδημία του π. Αντωνίου τον Γέροντα Εφραίμ, τον οποίο ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, χαρακτήρισε «οδηγό έμπειρο στην πνευματική ζωή, που προσφέρει ασφάλεια και ανάπαυση στην Αδελφότητα...».

Κατόπιν, **ο Γέροντας Εφραίμ**, ανταποκρινόμενος στην παρότρυνση του Σεβασμιωτάτου, έδωσε πατρικές συμβουλές στις νεόκουρες μοναχές τονίζοντας ότι «η σημερινή χαρά είναι ένα γεγονός που αφορά όλη την τοπική εκκλησία, διότι δύο αδελφές εισέρχονται επισήμως εις τον πραγματικό κόσμο, αυτό είναι μεγάλη ευλογία, διότι οι δύο αδελφές δέχθηκαν το σχέδιο του Χριστού, καθώς για να γίνει κάποιος μοναχός πρέπει να δεχθεί το σημείο του Υιού του Θεού, σε εμάς τους μοναχούς εισέρχεται μία δύναμις μέσα μας δίνοντας μας τη διάθεση να αγαπούμε τον Θεόν, απορρίπτοντας την κοσμική ζωή. Εξερχόμεθα επί της Γης με τις εμπειρίες μας και πραγματικά κοινωνούμε με τον Χριστό τον Ηγαπημένο. Ο μοναχός θέλει μεγάλη δύναμη καθώς το να φύγεις από το κόσμο δεν είναι απλό πράγμα.. Φεύγοντας από τον γάμο, ο μοναχός ζει μία ιδιαίτερη ζωή, αφιερωμένη στον Θεό. Ο μοναχισμός, στην ουσία είναι μια λεπτομέρεια τήρησης του Ευαγγελίου, δεν εξερχόμεθα από τον κόσμο από τα αίτια και τα αιτιατά, αλλά αντιθέτως συνεχώς ασχολούμεθα με το πώς θα ευχαριστήσουμε τον Κύριο, υπακούοντας στη Γερόντισσα.. Η υπακοή δεν είναι μια πειθαρχία, σηματοδοτεί το

κοινόβιο , μια κοινότητα η οποία θέλει να πείσει των μοναχών “εκούσια τη Βουλή” να τηρεί το θέλημα του Θεού. Αυτό είναι πολύ σημαντικό και το ευχόμαστε στις νέες αδελφές αυτές, να δείξουν αδιάκριτη υπακοή, αφοσίωση στο θέλημα του Θεού, αφοσίωση στο πρόσωπο του Χριστού. Ειδικότερα αυτή την περίοδο, που είναι περίοδος συναντήσεως της Φάτνης και του Σπηλαίου, πρέπει να κάνουμε όλη τη καρδιά μας Φάτνη για να γεννηθεί ο Χριστός μέσα μας.»

